

مروزی بر ارزیابی و بهسازی سکوهای پایه ثابت برای بارموج و زلزله

● مسیدمانی فاطمی^{**} ● محمد رضا تابش پور^{*}

موضوع ارزیابی و بهسازی سکوها وجود دارد، تحقیقات فراوانی در این زمینه برای بهبود و پیشرفت این روش‌ها صورت گرفته است. رویکرد دوم بهینه‌سازی رفتار دینامیکی این سازه‌ها است. به دو صورت کلی می‌توان رفتار دینامیکی اعصار سکو برای افزایش طول عمر آنها را تغییر داد: الف- استفاده از روش‌های کنترل ارتعاشات ب- تقویت المان‌های سکو. هدف از این مقاله مروز و دسته‌بندی سیستماتیک روش‌های ارزیابی و بهسازی سکوهای نفتی تحت بارهای موج و زلزله است.

کلمات کلیدی: سکوهای فراساحل، تحلیل بارافزون، تحلیل دینامیکی افزایشی، تحلیل موج افزایشی، تحلیل قابلیت اطمینان

چکیده
سکوهای فراساحل نفتی سال‌هاست که در فعالیت‌های استخراج نفت در خلیج فارس استفاده می‌شوند. سازه‌های موجود در خلیج فارس برای عمر مفید ۲۵ سال ساخته شده‌اند. بسیاری از این سازه‌ها عمر مفید خود را گذرانده‌اند یا در آستانه اتمام عمر مفید هستند. با توجه به ارزش اقتصادی این سازه‌ها و ضرورت تداوم استفاده، افزایش عمر مفید آنها مورد توجه مهندسان و به تبع آن محققان قرار گرفته است. در راستای حل این مسئله می‌توان دو رویکرد اصلی را دنبال کرد. رویکرد اول بر طرف کردن کمبودهای موجود در آئین نامه‌های سازه‌های دریایی در زمینه ارزیابی سازه‌ها است. با توجه به کمبودهایی که در آئین نامه‌های سازه‌های دریایی نسبت به

۱- مقدمه

مدل سازی سازه و تحلیل دینامیکی یک سکوی نفتی به صورت واقعگرایانه بسیار پیچیده و سخت است و باید عوامل مختلفی از جمله رفتار اعضای جکت (مدل کردن رفتار غیرخطی اعضای لوله‌ای، درنظرگرفتن انعطاف‌پذیری اتصالات و در نظرگرفتن اثر اتصال شمع و جکت بر روی رفتار سازه)، اندرکنش آب و سازه (درنظرگرفتن جرم افزوده، اثرات عمق آبی که عضو در آن قرار گرفته بر روی رفتار اعضای سازه و میرایی به وجود آمده در اثر حرکت سازه در آب)، اندرکنش خاک و سازه (مدل سازی خاک حوزه نزدیک و حوزه دور و در نظرگرفتن اثرات میرایی به وجود آمده در اثر اندرکنش خاک و سازه) و مدل سازی صحیح بارهای محیطی وارد بر سازه را در نظر گرفت. محققان زیادی تلاش در ساده‌سازی این روش‌ها یا ابداع روش‌های جدیدی برای کاستن از حجم محاسبات و در عین حال رسیدن به نتایج دقیق‌تر داشته‌اند. در شکل ۱ تعدادی از مسائل مطرح در مدل سازی قسمت جکت سکوها دیده می‌شود.

اگر سازه در اثر بارهای محیطی شدید دچار آسیب شود، وارد محدوده غیرخطی می‌شود. رفتار اعضای سکوهای شابلونی در محدوده غیرخطی به دو صورت محوری یا قابی است. عملکرد قابی در پایه‌ها، شمع‌ها و پایه‌های مهار نشده عرشه اتفاق می‌افتد. اعضای قابی دارای نیروی محوری ثابت و تغییر شکل جانبی متغیر هستند. به دلیل اینکه تغییرات نیروی محوری در اعضا قابی زیاد نیست، پاسخ چرخه‌ای این اعضا را می‌توان با پاسخ یک تیر طره که معادل نصف عضو است، معادل سازی کرد. اعضای محوری که مهاربندها در سکوها این گونه هستند، دارای بار جانبی ثابت (به جز در مواردی که اثرات نیروهای اینرسی کارآمد باشد) و تغییر شکل محوری متغیر هستند. به دلیل اینکه این اعضا در دو انتهای پایه‌های با سختی خمشی بسیار بیشتر متصل می‌شوند، رفتار محوری آنها را می‌توان با یک عضو محوری ثابت در دو انتهای مدل کرد.

در حال حاضر برای تحلیل و ارزیابی رفتار غیرخطی سکوهای نفتی در برابر بار زلزله و موج از روش تحلیل بارافزون استفاده می‌شود. به علت نقایصی در این روش تحلیل، محققان و مهندسان به دنبال توسعه روش‌هایی جدید برای ارزیابی رفتار سکوها هستند. روش‌های تحلیلی برای ارزیابی سکوهای نفتی، برای دو بار اصلی وارد بر سازه یعنی زلزله و موج شامل موارد زیر است. (شکل ۱. الف)

۲- دلایل بررسی روش‌های ارزیابی سکوهای نفتی

دلایل اصلی برای بررسی روش‌های ارزیابی سکوهای نفتی به شرح زیر است:

الف- تاکنون روش‌های تحلیلی زیادی در زمینه بررسی رفتار غیرخطی سکوهای نفتی پیشنهاد شده، ولی دسته‌بندی دقیقی در این زمینه ارائه نشده است.

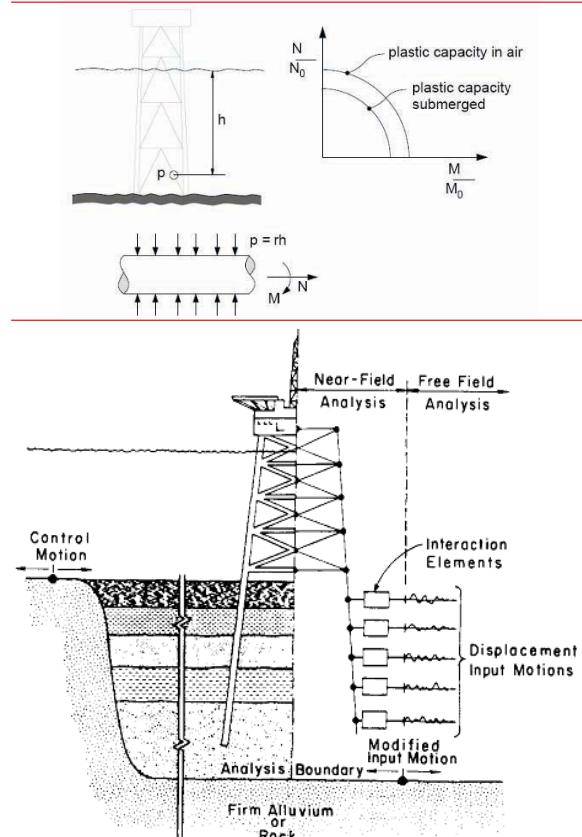
ب- تعداد زیادی از سکوهایی که در خلیج فارس هستند عمر مفید خود را گذرانده‌اند و به تحلیل دوباره با توجه به شرایط موجود و مقاومت‌سازی نیاز دارند. ابزار این کار، روشی است که دقت قابل قبولی داشته باشد.

بار موج

تحلیل موج افزایشی
تحلیل موج دوام
های روش احتمالی

بار زلزله

تحلیل افزون‌بار
تحلیل زمان دوم
های روش احتمالی

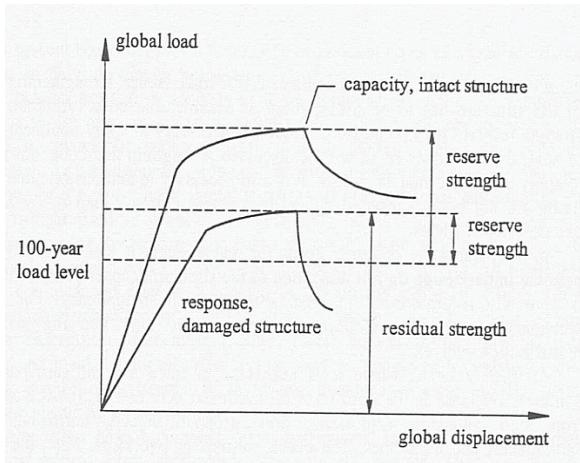

شکل ۱. الف- اثرات عمق آب بر روی اعضای سکو
ب- اندرکنش خاک و سازه

پ- وجود بارهای محیطی مانند خستگی، خوردگی، زلزله حوزه نزدیک، نشت، ضربه، تغییر کاربری، عدم قطعیت‌ها در بارگذاری و... که هنگام طراحی در نظر گرفته نشده بودند، ولی تحقیقات جدید مهم بودن تاثیرات آنها را در بقای سکوهای نفتی تایید می‌کند، موجب شده است تا بحث‌های ارزیابی در سکوهای نفتی جدی‌تر دنبال شود.

عواملی را که می‌توانند خطرات جدی برای بقای سکوهای نفتی ایجاد کنند، می‌توان به سه دسته کلی تقسیم کرد. دسته اول، حاشیه اینمنی ناکافی است، به این معنی که بار واردہ بیشتر از ظرفیت سازه باشد. این امر ممکن است به علت افزایش بار یا مقاومت ناکافی باشد. دسته

$$\text{ظرفیت باربری نهایی سازه} = \frac{\text{RSR}}{\text{بار طراحی}}$$

شکل ۳. مفهوم منحنی ظرفیت سازه

مهمی در مورد رفتار غیرخطی سازه برسیم. در شکل ۳ منحنی ظرفیت جکت سالم با جکت آسیب دیده مقایسه شده است، همچین در شکل ۴ انواع آسیب‌های سکو که موجب کم شدن ظرفیت باربری سکو می‌شود، نشان داده شده است. (شکل ۳ و ۴)

شکل ۴. خرابی اعضای سکو در برابر بارهای محیطی

شکل ۲. بار محیطی بیش از اندازه و حالت فروریزش سازه

دوم خطرات ناشی از اتفاقات تصادفی شامل برخورد شناورها، افتادن اشیا بر روی عرشه، آتش و انفجار است. دسته سوم خطاهای انسانی را شامل می‌شود. خطاهای انسانی به خطأ در تصمیم‌گیری در حین طراحی، ساخت، نصب و عملیات سکوهای نفتی اطلاق می‌شود (شکل ۲)

۳- دلایل بررسی روش‌های پهسازی و مقاومسازی سکوهای نفتی

الف- تاکنون دسته‌بندی دقیقی درباره استفاده از روش‌های پهسازی و مقاومسازی در سکوهای نفتی ارائه نشده است.

ب- بهینه‌سازی سکوهای نفتی به شیوه‌های قدیمی صورت می‌گیرد و نیاز به بررسی روش‌های جدید برای پهسازی این سکوها در برابر بارهای محیطی برای انتخاب روش‌های جدیدتر احساس می‌شود.

۴- ارزیابی سکوهای نفتی

برای برآورد ظرفیت سازه‌ها و تایید آنها برای ادامه خدمت رسانی معمولاً از تحلیل حد نهایی یا همان تحلیل بار افزون استفاده می‌شود. تحلیل بار افزون مرسوم، تحلیل استاتیکی غیرخطی افزاینده است که در آن بارگذاری جانی با شرایط حالت طراحی به سازه اعمال می‌شود. گام به گام با افزایش شدت بارگذاری سازه تحلیل می‌شود تا اینکه آسیب وارد به سازه به حد معینی برسد یا اینکه سازه دچار فروریزش نهایی گردد.

نتیجه تحلیل بار افزون، استخراج نموداری موسوم به منحنی ظرفیت سازه است. با مطالعه این نمودار می‌توان تا حدودی به خصوصیات کلی سازه و رفتار آن در بارگذاری‌های نادر پی برد. در مطالعات فراساحل از این نمودار ضریبی تحت عنوان ضریب مقاومت ذخیره استخراج می‌شود که برای برآورد کفايت سکو مورد استفاده قرار می‌گیرد. در حالت کلی، نمودار بارافزون می‌تواند به صورت شکل زیر باشد. این نمودار به ما کمک می‌کند تا به برداشت‌های

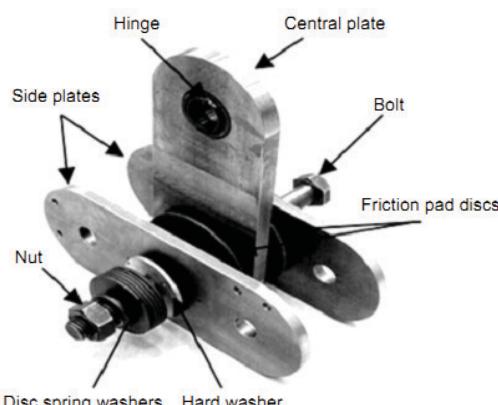
از آنجا که استفاده از سیستم‌های کنترل سازه به تازگی به عنوان روشی برای بهسازی سازه‌ها مطرح شده و با توجه به پیچیدگی‌هایی که در طراحی، ساخت و نصب این تجهیزات وجود دارد، لذا تاکنون استفاده از چنین سیستم‌هایی به رغم کارایی مناسب آنها، تنها برای ساختمان‌های بلند و با اهمیت زیاد یا پل‌های بزرگ مورد استفاده قرار گرفته است.

۵-۱ میراگر اصطکاکی

میراگر اصطکاکی یک سیستم مکانیکی برای اتلاف انرژی تحریکات وارد بر سازه است. این میراگر از یک صفحه قائم، دو صفحه افقی و دو دیسک اصطکاکی که در بین صفحات فولادی و اعضاً بدبند قرار دارند، تشکیل شده است. انرژی تحریکات جانی وارد بر سازه به‌وسیله اصطکاک به وجود آمده بین صفحات فولادی و دیسک‌های اصطکاکی خشی می‌شود. عملکرد میراگرهای اصطکاکی برخلاف میراگرهای ویسکوز و ویسکوالاستیک، مستقل از تغییرات سرعت است. از دیگر مزایای این میراگرها هزینه کم و نصب و نگهداری آسان است. از تحقیقات انجام شده برای استفاده از این میراگر در سکوهای نفتی می‌توان به تحقیقات کماچی و همکارانشان اشاره کرد. در این تحقیق استفاده از میراگر اصطکاکی برای بهینه‌سازی رفتار سکوی رسالت واقع در خلیج فارس به دو روش استاتیکی غیرخطی و دینامیکی غیرخطی مورد بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که بعد از استفاده از این میراگر، پاسخ لرزه‌ای سازه تا اندازه زیادی کاهش پیدا می‌کند. (شکل ۵ و ۶)

۵-۲ میراگر ویسکوز و ویسکوالاستیک

میراگر ویسکوز از یک پیستون و یک سیلندر فولادی تشکیل شده است. میرایی این میراگر در اثر حرکت برشی پیستون فولادی در داخل یک سیال با ویسکوزیته بالا که در داخل سیلندر است، به وجود می‌آید. (شکل ۷ و ۸)

شکل ۵. قسمت‌های تشکیل‌دهنده یک میراگر اصطکاکی

روش تحلیل بارافزون به علت داشتن نتایجی مانند در نظر نگرفتن پدیده موج بر عرضه، بزرگ‌تر بودن حدود دوره بازگشت امواج عامل خرابی از مقدار ۱۰۰ ساله، پنهان ماندن رفتار سازه در مقابل سطوح مختلف خطوط موج و چشم‌پوشی از اشرات دینامیکی شامل محتوای فرکانسی و مدت زمان بار اعمالی در ارزیابی رفتار غیرخطی سکو موجب شده است که تحقیقات فراوانی برای بررسی کارایی و بهبود این روش انجام گیرد. بیشتر تحقیقات مربوط به روش بارافزون Robert G. Bea و همکارانشان، در دانشگاه برکلی کالیفرنیا و در دهه ۹۰ میلادی روی سکوهای موجود در خلیج مکزیک انجام شده است. آین نامه‌های سازه‌های دریابی در ارزیابی سکوهای نفتی دارای اشکالاتی هستند. با مقایسه آین نامه API و یکی از آین نامه‌های ارزیابی ساختمان‌ها مانند FEMA می‌توان به این اشکالات پی برد. تابش‌پور و همکارانشان با استفاده از روش‌های طیف‌ظرفیت و ضربه‌جایی (روش‌های بارافزون اصلاح شده، که در آین نامه FEMA برای ساختمان‌ها پیشنهاد شده) رفتار لرزه‌ای سکوی رسالت واقع در خلیج فارس را با کمک سطوح عملکرد سازه که در آین نامه FEMA تعریف شده ارزیابی کردند و نشان دادند که می‌توان از مفاهیم ارزیابی مبتنی بر عملکرد که در آین نامه ساختمانی تدوین شده است برای ارزیابی سکوهای نفتی استفاده کرد. در جدول زیر مقایسه موارد مربوط به ارزیابی سازه‌ها در دو آین نامه API و FEMA به صورت خلاصه نشان داده شده است. (جدول ۱)

۵- استفاده از سیستم‌های کنترل ارتعاشات

برای کاهش ارتعاش سازه می‌توان سختی آن را به روش‌های گوناگون افزایش داد تا پریود طبیعی ارتعاش سازه را از پریود روزانه دور کرد. اما این روش مستلزم صرف هزینه‌های اقتصادی بالا برای ساخت‌وساز و مصالح است. روش دیگر استفاده از روش‌های کنترل غیرفعال سازه برای پایین آوردن سطح ارتعاش سازه می‌باشد. سیستم‌های کنترلی غیرفعال برای کنترل کردن ارتعاشات نیازی به انرژی خارجی ندارند. این سیستم‌ها از نیروهای به وجود آمده در حین تحریک سازه برای تلف کردن انرژی وارد بر سازه استفاده می‌کنند.

جدول ۱: مقایسه مباحث مربوط به ارزیابی API RP2A و FEMA- 356 در دو آین نامه

356-FEMA	API RP2A
سازه سکوی نفتی	سازه سکوی نفتی
شرایط در نظر گرفته شده	سازه را به صورت کلی در نظر می‌گیرد.
۲۵۰۰ سال	۱۰۰ سال
دوره بازگشت زلزله	ندارد
۱- روش ضربه‌جایی	۲- روش ساده برای ارزیابی
روشی ساده برای ارزیابی	طیف

گیرند، قسمتی از انرژی وارد بر سازه را به صورت گرمای تلف می‌کنند) تشکیل شده است.

از این دو نوع میراگر به صورت گستردگی در ساختمان‌ها استفاده می‌شود. استفاده از این دو نوع میراگر در سکوهای نفتی به ندرت مورد مطالعه قرار گرفته است. در تحقیقی که J.C. Patil انجام داده، تاثیرات استفاده از سه نوع میراگر ویسکوز، ویسکوالاستیک و اصطکاکی بر روی یک سکوی دریایی بررسی و نتایج بهدست آمده از هر سه مدل میراگر با یکدیگر مقایسه شده است.

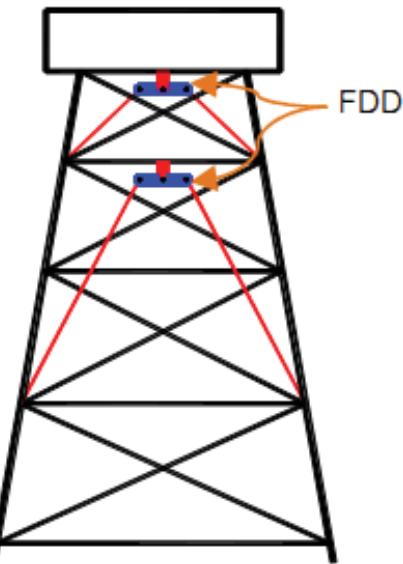
۳-۵ جداساز ارتعاشی

جداساز ارتعاشی، استراتژی طراحی براساس امکان جدا کردن سازه از زمین برای محافظت از آن در برابر انتقال مولفه‌های مخرب شتاب زمین به سازه است. برای رسیدن به این نتیجه، سختی سیستم سازه با استفاده از المان‌های انعطاف‌پذیر در نزدیکی پایه سازه کاهش پیدا می‌کند. در واقع با استفاده از جداساز لرزه‌ای مانع از جذب انرژی زلزله توسط سازه می‌شویم. بعضی از جداسازهای لرزه‌ای می‌توانند میراگر اضافه وارد سیستم سازه کنند. با استفاده از این سیستم می‌توانیم رفتار چرخه‌ای دلخواه را در المان مورد نظر سازه ایجاد کنیم.

در حال حاضر از این سیستم در ساختمان‌ها و پل‌ها استفاده فراوان می‌شود، ولی استفاده از این سیستم در سکوهای نفتی و موثر بودن آن مسئله جدیدی در صنعت فراساحل است. تا به امروز درباره استفاده از جدآگرهای لرزه‌ای در صنایع فراساحل تحقیقات کمی انجام شده است. در محدود تحقیقات انجام شده Ou و همکارانشان استفاده از دو سیستم جدآگرهای لرزه‌ای و میراگر ویسکوالاستیک به صورت همزمان

شکل ۹. مدل سکو بر روی میز لرزان

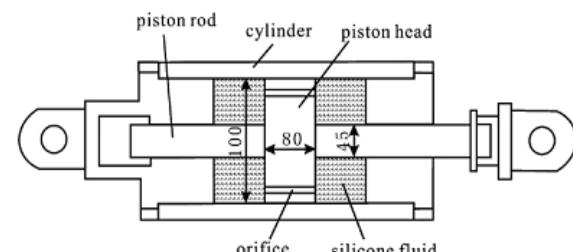

شکل ۶. استفاده از میراگر اصطکاکی بر روی سکو

میراگر ویسکوالاستیک از صفحات برشی ساخته شده از مواد ویسکوالاستیک (موادی که هم خاصیت مواد الاستیک را دارند و هم مواد ویسکوز یعنی در صورتی که تحت تحريكات دینامیکی قرار

شکل ۷. میراگر ویسکوز

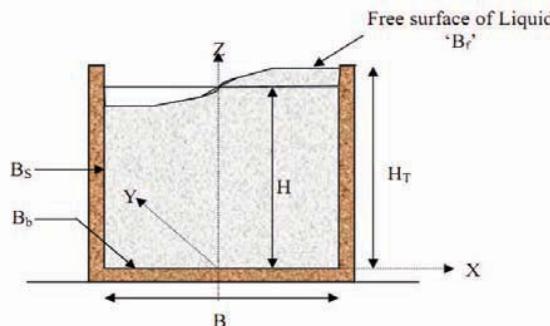
شکل ۸. ساختار میراگر ویسکوز

۴-۴ میراگر تنظیم شونده مایع

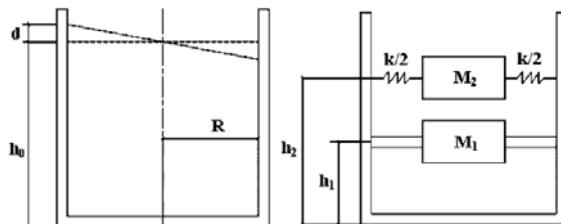
در این سیستم یک مخزن آب در بالاترین طبقه سازه و برای کنترل ارتعاشات آن نصب می‌شود. این مخازن به دو تیپ کلی تقسیم می‌شوند، TLD هایی که با تئوری آب کم عمق کار می‌کنند و TLD هایی که با تئوری آب عمیق کار می‌کنند. اگر ارتفاع آب داخل مخزن H به طول مخزن B (در راستای ارتعاش) کمتر از $15/10$ باشد، آن مخزن با تئوری آب کم عمق و در غیر این صورت با تئوری آب عمیق تحلیل می‌شود. میراگرهای بین عرضه آب کم عمق کار می‌کنند، اثرات میراگری بالایی برای تحریکات مقیاس کوچک دارند، ولی در تحریکات مقیاس بزرگ به علت رفتار غیرخطی نوسانات آب نمی‌توان از آنها استفاده کرد. در میراگرهای بین عرضه آب تئوری آب عمیق کار می‌کنند، نوسانات ایجاد شده در اثر حرکت برای کنترل سازه در تحریکات مقیاس بالا استفاده کرد. در شکل زیر مشخصات مخزن و مدل جرم متتمرکز آن نشان داده شده است:

(M_1 : جرم تکانه، M_2 : جرم نوسانات آب که به صورت الاستیک به مخزن متصل شده است). (شکل ۱۲ و ۱۳)

وقتی فرکانس حرکت مخزن نزدیک به فرکانس طبیعی آب داخل مخزن باشد، نوسانات با دامنه بالا در سیال اتفاق می‌افتد. اگر هر دو فرکانس نزدیک هم باشند، پدیده رزونانس اتفاق می‌افتد. به طور کلی تنظیم پریود اصلی نوسانات آب داخل مخزن نسبت به پریود اصلی ارتعاش سازه ایجاد نوسانات زیاد آب و شکست موج در داخل مخزن و در فرکانس رزونانس سیستم ترکیبی سازه و میراگر می‌کند. این امر موجب تلف شدن انرژی قابل توجهی از تحریکات وارد به سازه می‌شود.

شکل ۱۲. مشخصات یک مخزن

شکل ۱۳. مدل جرم متتمرکز برای TLD

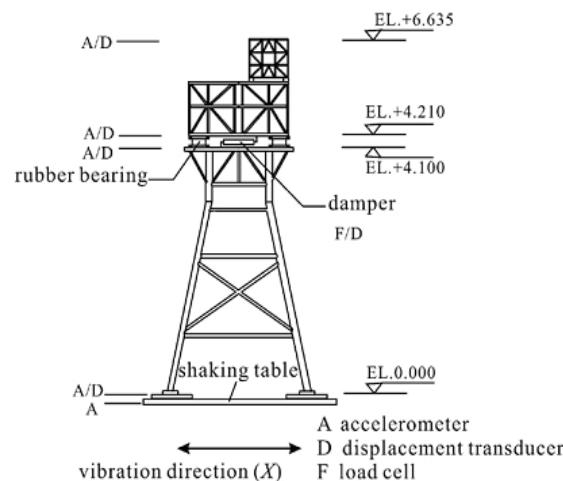
در کاهش پاسخ دینامیکی سکوهای نفتی را مورد مطالعه قرار دادند. در این تحقیق پاسخ یک سکوی نفتی که به جدآگرهای لرزه‌ای و میراگر ویسکوالاستیک مجهر شده بود، به دو صورت تئوری و عملی مورد مطالعه قرار گرفت. در این تحقیق جدآگرهای لرزه‌ای بین عرضه و جکت سکو نصب شده بودند. (شکل ۹، ۱۰ و ۱۱)

نتایج مهمی که در این تحقیق به دست آمد، به شرح زیر است:
الف- با افزایش ضربی میراگری مذکول، جابه‌جایی طبقه‌ای که

میراگر و جداساز لرزه‌ای در آن نصب شده بود، کاهش یافت.
ب- با افزایش پریود همسان در سازه (نسبت پریود قسمت فوقانی سازه به پریود طبیعی سازه)، اثرات کاهش ارتعاش در بیشینه جابه‌جایی نسبی بالای سازه افزایش پیدا کرد.
پ- نتایج به دست آمده از تحقیق تئوری و عملی همخوانی خوبی داشتند.

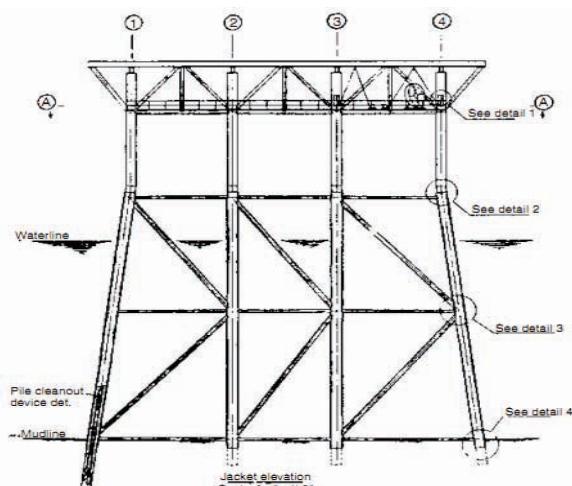
شکل ۱۰. محل نصب میراگر ویسکوالاستیک

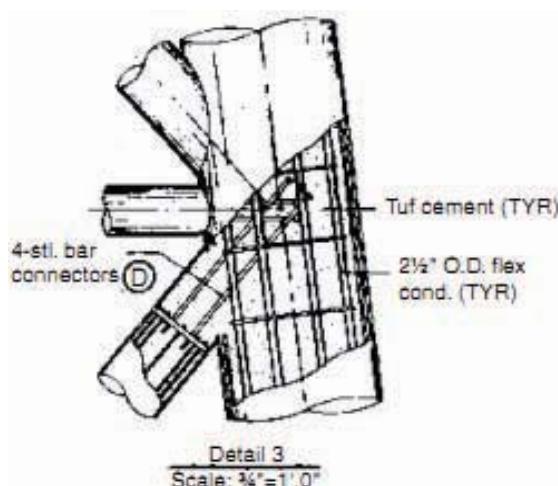
شکل ۱۱. مشخصات سکو و میز لرزان

جدول ۳: افزایش ظرفیت باربری محوری شمع ها

مسئله	راه حل
الف- افزایش طول شمع ها	۱- وجود ماسه های کلکریوس
ب- بیرون کشیدن خاک فشرده شده در داخل شمع و پر کردن شمع با سیمان، ماسه و سنگ آهن	۲- تحلیل دوباره شمع برای نیروی بالابرندہ دینامیکی نشان دهنده نیاز به تقویت ظرفیت محوری شمع باشد.
	۳- سکو باید بارهای بیشتری نسبت به باری که برای آن طراحی شده است تحمل کند.

شکل ۱۴. تقویت اتصال در سکو

شکل ۱۵. تقویت اتصال در سکو

۶- تقویت اعضای سکو

در رویکرد دوم با جایگزینی المان های سکو با المان های تقویت شده به روش های گوناگون، رفتار دینامیکی سازه در برابر بارهای محیطی را برای افزایش طول عمر سازه تغییر می دهیم. خلاصه ای از روش های موجود برای مقاوم سازی سکوهای نفتی در جداول زیر آمده است: (جداول ۲، ۳ و ۴)

جدول ۲: تقویت اعضای جکت و عرش

مسئله	راه حل
- نصب بادیندهای K شکل زیر آب، بین گره پایینی و وسط عضو	۱- بادیندها و اعضای افقی که در نزیکی سطح آب (یا کمی بالاتر و پایین تر از سطح آب) نصب شده اند به خاطر خستگی ناشی از جریان های گردابهای گسیخته می شوند.
الف- استفاده از روش گروت نفوذی	۲- تقویت اعضای لوله ای و پروفیل های عرش برای تحمل بارهای محوری و ثقلی بیشتر
ب- اضافه کردن ورق های فولادی با ظرفیت برابری بالا و مجهز شده به سخت کننده برای پخش کردن بارهای متتمرکز	
ج- پر کردن اعضا لوله ای با بتون در نقاطی که بار متتمرکز وجود دارد، برای جلوگیری از تغییر شکل عضو	
الف- پر کردن اعضا لوله ای با بتون (مخلط با مواد افزودنی مانند فوم سیلیس)	۳- کم شدن مقاومت محل اتصال چند عضو (گرهها) در برابر کمانش و بیضوی شدن در اثر تحمل فشار محوری زیاد
ب- نصب آستین فولادی که مواد افزودنی مخصوصی در آن تزریق شده، بر روی محل اتصال اعضا	

جدول ۴: افزایش ظرفیت باربری جانبی شمع ها و سازه

مسئله	راه حل
الف- پر کردن شکافها با سنگ های کوچک	۱- جایه جایی جانبی تناوبی سازه، موجب به وجود آمدن شکاف در اطراف قسمت ورود شمع به خاک می شود. در اثر ادامه یافتن این امر، جایه جایی سازه افزایش یافته و موجب کم شدن مقاومت جانبی شمع می گردد.
ب- افزایش طول شمع ها	

رفتار سازه‌ای سکوهای ثابت نفتی فولادی شبیه به قاب‌های فلزی دارای بادبند است. پایه و بادبند سکو شبیه ستون و بادبند در قاب‌های ساختمانی عمل می‌کنند، بنابراین می‌توان از روش‌های استفاده شده در مقاوم‌سازی ساختمان‌ها، در مقاوم‌سازی سکوهای ثابت نفتی فولادی استفاده کرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه بسیاری از سکوهای موجود در خلیج فارس عمر مفید سرویس‌دهی خود را گذرانده‌اند و استفاده از سکوهای موجود نسبت به ساخت سکوهای جدید راهکاری اقتصادی‌تر است، بررسی و تحقیقات بیشتر بر روی روش‌های تحلیلی مورد استفاده در ارزیابی سکوهای نفتی پایه ثابت و همچنین شیوه‌های بهسازی سکوهای ثابت فولادی امری لازم است. در این مقاله به معرفی و دسته‌بندی روش‌های بهسازی و روش‌های تحلیلی مورد استفاده در ارزیابی سکوهای نفتی پایه‌ثابت پرداخته شد. همچنین شیوه‌های موجود برای تقویت المان‌های سکو مورد بررسی قرار گرفت و در ادامه جدیدترین تحقیقات انجام گرفته در زمینه مقاوم‌سازی سکوهای نفتی معرفی شد.

* استادیار، قطب علمی هیدرودینامیک و دینامیک منحرک‌های دریایی، دانشکده مکانیک،
دانشگاه صنعتی شریف؛ tabeshpour@sharif.ir

** کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران؛ manigriffin@gmail.com

مراجع

- [1] Amdahl, J., T. Granli, and O. Astrud. "Collapse Analysis of Framed Offshore Structures." 1986.
- [2] Cornell, C., and D. Vamvatsikos. "Seismic Performance, Capacity and Reliability of Structures as Seen through Incremental Dynamic Analysis." Stanford university, 2002.
- [3] Ditlevsen, O., and H.O. Madsen. Structural Reliability Methods. Vol. 178: Wiley Chichester, 1996.
- [4] Ersdal, G. "Assessment of Existing Offshore Structures for Life Extension." Department of Mechanical and Structural Engineering and Material Sciences, University of Stavanger, Norway, (2005).
- [5] Golafshani, A.A., M.R. Tabeshpour, and Y. Komachi. "Fema Approaches in Seismic Assessment of Jacket Platforms (Case Study: Ressalat Jacket of Persian Gulf)." Journal of Constructional Steel Research 65, no. 10 (2009): 1979-1986.
- [6] Golafshani, AA, V. Bagheri, H. Ebrahimian, and T. Holmas. "Incremental Wave Analysis and Its Application to Performance-Based Assessment of Jacket Platforms." Journal of Constructional Steel Research 67, no. 10 (2011): 1649-1657.
- [7] Hellan, O., and B. Skallerud. "Reassessment of Offshore Steel Structures: Shakedown and Cyclic Nonlinear Fem Analyses." (1991).
- [8] Higashino, M., and S. Okamoto. Response Control and Seismic Isolation of Buildings: Taylor & Francis, 2006.
- [9] Jin, Q., X. Li, N. Sun, J. Zhou, and J. Guan. "Experimental and Numerical Study on Tuned Liquid Dampers for Controlling Earthquake Response of Jacket Offshore Platform." Marine Structures 20, no. 4 (2007): 238-254.
- [10] Kawano, K., K. Venkataramana, and K. Furukawa. "Seismic Response of Offshore Platform with Tmd." 4, 2241-2246, 1992.
- [11] Komachi, Y., MR Tabeshpour, AA Golafshani, and I. Mualla. "Retrofit of Ressalat Jacket Platform (Persian Gulf) Using Friction Damper Device." Journal of Zhejiang University-Science A 12, no. 9 (2011): 680-691.
- [12] Tabeshpour, M.R., Y. Komachi, "Modelling Requirements of Jacket Platforms for Assessment and Rehabilitation." In The 13th Marine Industries Conference (MIC2011). Kish Island, 2011.
- [13] Mortazavi, M., and RG Bea. "A Simplified Structural Reliability Analysis Procedure for Use in Assessments and Requalifications of Template-Type Offshore Platforms." 4, 438-446: International Society of Offshore and Polar Engineers, 1996.
- [14] Mualla, I.H., and B. Belev. "Performance of Steel Frames with a New Friction Damper Device under Earthquake Excitation." Engineering structures 24, no. 3 (2002): 365-371.
- [15] Ou, J., X. Long, QS Li, and YQ Xiao. "Vibration Control of Steel Jacket Offshore Platform Structures with Damping Isolation Systems." Engineering structures 29, no. 7 (2007): 1525-1538.